

mensis, atque ingens Saxoniorum Procerum numerus; cumque legati hi Regis rem secreto prius inter Principes tractari peterent, reclamantur libera voce Saxones, eaque quae pertractanda haberent, palam omnibus audientibus exponere voluerunt. Postquam confedere, diu silentium fuit, neutris proloquentibus; quod Saxones intentè expectarent, quænam à Rege postularentur: nec se congressum hunc, sed Regem petiisse cogitarent. Tandem longas silentij moras abruptit Gebhardus Salisbergensis Archiepiscopus gravi, & digna ad posteritatem oratione, quam hic ex Brunone referre libet.

Episcopi venerabiles, ceterique, quos videtis adesse, Principes Saxonicum, hanc operam mihi dignati sunt imponere, quatenus animos omnium mei sermonis officio debeam vobis exponere. Unde vos omnes sacerdotes sancti, ceterique primates eximii, rogatos esse volo, ut me dignemini patienter audire, et causa communi, quam sum iussus agere, animum tranquillum, quo verum examinare possitis, adhibere; quod non plus nostra, quam vestra (si vultis) interest, quæ sum dicturus, agnoscere. Vestro ipsorum testimonio fidenter inde nitimur, quod vos, quanquam à nostra societate discessistis, à veritatis amore non discedere confidimus: vestro (inquam) testimonio probare volumus, quantis injuriis, quantis contumeliis sumus affecti, dum toto animo, tota voluntate (sicut decebat) Regis eramus servitio subjecti. Vos ipsi scitis, quoties sigillatim vel communiter vestrum petivimus auxilium, quo pro benevola servitute nostra, vel hoc ex intercessione vestra redderet nobis premium, ut à multarum, quæ nos importabiles premebant, levaret fasce calamitatum. Hoc quod saepe postulavimus, optime scitis: et quid postulando profecimus, similiter optime scitis. Inde vos non incusamus, quod vos pro nostra causa, quamvis parum nobis prodesset, saepe laborasse cognovimus. Quale vero premium nostræ devotioni dederit ultimum, quid opus est dicere: cum manifestum est, oculis omnium, quod hoc, quod habuit maximum, nobis rependit extremum. Sacerdotes namque non solum de nullo crimine convictos, sed nec legaliter accusatos, aut in vincula (sicut latrones) conjecit, aut à sedibus suis, quos capere non poterant, omnium rerum suarum nudos effugavit. Ecclesiarum bona, quibus Episcopi vel ipsi vivere, vel pauperes Dei sustentare deberent, scelerum suorum fautoribus dissipanda concessit. Terram nostram multis jam vicibus igne ferroque vastavit, cognatos sive milites nostros in nostris finibus innocentes occidit, cum nulla fuisset ei causa bellorum, nisi quod servos habere volebat filios hominum liberorum. Sæpe ipsum, sæpe vos singulos et universos suppliciter oravimus, ut gladio deposito causam nobiscum iudicis ageret, et nos vestrum per omnia iudicium secuturos animo libenti spondimus. Quid his omnibus profecerimus, vos ipsos in testimonium vocamus. Ergo nos, qui nunc adsumus, cum omnibus, quos tenet Saxonica tellus, vobis à sanctissimi Christi sacerdotes, et vobis à nobilissimi Principes, et fortissimi milites humiliter supplicamus, ut memores omnipotentis Dei, vestrique officii, vos quod estis animarum pastores, non perditores vocati, vos verò, quod gladium

Conradus

Traject.

Rupert.

Bamb.

Herman.

Spirens.

Sigefridus

Moimt.

Gebhard.

Salisb.

Hardevv.

Magdeb.

Poppo

Paderb.

Udo Hilde-

sim.

Salisbur-

genfis Ar-

chiep.

oratio ad

congrega-

tos Epi-

scopos &

Principes.